

Szomjas vagy-e az élet vizére?

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk Ézsaiás könyve 55. fejezetének az elsőtől az 5. verseiben a következőképpen: „Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért! Miért adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, fáradozásotok jutalmát olyanért, amivel nem lehet jóllakni? Hallgassatok rám, és finomat ehettek, élvezni fogjátok a kövér falatokat! Figyeljetek rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok! Örök szövetséget kötök veletek, mert a Dávid iránti hűségem rendíthetetlen. Tanúvá tettem őt a népek között, fejedelemmé és parancsolóvá a nemzetek fölött. Te pedig olyan népet hívsz, melyet nem is ismersz, és olyan népek futnak hozzád, amelyek nem ismertek: Istenednek, az ÚRnak dicsőségére, Izráel Szentjének dicsőségére, hogy fölékesítsen téged.” – Urunk, mi olyan sokszor kívánunk valamit. Aztán kívánunk megint. És megint. Mást. Többet. Jobbat. És mindig, és újra szomjasak maradunk. Mutasd meg nekünk, hogy egyedül Te magad vagy az, amire mi szomjazunk – ígéd erejével! Ámen.

Kedves Testvérem! Földet vettél? Ökröt vettél? Éppen most nősültél? De kérdezhetném máshogyan is. Diplomát szerzel? A hivatásodat keresed? Családot tervezel? Akkor könnyen elképzelhető, hogy egy lúzer vagy. – Ahogyan látom, néhányan elkezdtetek fészkelődni a helyeteken: „*Miért bánt ez engem? Ide jövök vasárnap este, egy kis nyugalmat találni, és erre azt vágja a képembe, hogy lúzer vagyok. Tudja ez, mikor jövök én ide megint...*” Mikor vagy lúzer? Nem akkor – ha tervezed a jövődet – hanem akkor, ha *Jézus nélkül* tervezed a jövődet. Mert akkor lemaradsz az oltár előtt felolvasott ígében leírt nagy vendégségről.

Sokan azon tipródtok, hogy melyik egyetemre menjetek? Maradjatok ott, ahol vagytok? Vagy menjetek egy másikra? Ha másikra, akkor hova? Kedves Testvérem! **Ha Jézussal mész arra az egyetemre, ahova mész, akkor mindegy, hogy melyikre mész – mert mindegyik a hasznodra válik.** Ha viszont Jézus *nélkül* mész arra az egyetemre, ahova mész, akkor is mindegy, hogy melyikre mész – mert mindegyik a károdra lesz. Sokan azon tipródtok, hogy ki legyen a párotok. Marcsi vagy Julcsi? Karcsi vagy Jancsi? Kedves Testvéreim! **Ha Jézussal kezdetek bele a házasságotokba, akkor mindegy, hogy kivel teszitek – mert a házasságotok szeretetben és örömben lesz.** Ha viszont Jézus *nélkül* vágtok bele a házasságotokba, akkor is mindegy, hogy kivel teszitek – mert nagy eséllyel zátonyra futtok. **Isten Országá csak Isten közelében van. Oda pedig az út maga Jézus.**

Az igeszakaszunk Ézsaiás könyve középső részének a záróköve, a tetőpontja. Isten hív, Isten ad, Isten tanúvá tesz és az örök életbe vezet. Valószínűleg sose gondoltuk volna, hogy Isten egy piaci árus, aki óbégatva kínálja a portékáját. „Bort tessék! Tejet tessék! Kövér falatokat tessék!” Ráadásul Isten egy meglehetősen hibbant agyú piaci árus, mert mindezt ingyen adja. Adja? Rád tukmálja! „*Hallja Uram! Ecetes a maga bora! Megsavanyodott a teje! Romlottak a kövér falatai! Azért akar ilyen hamar megszabadulni tőlük!*” Nem. Isten bora nem ecetes – hanem a mi Urunk Jézus Krisztus vére, amelyik tisztává mosott minket a kereszten. Isten teje nem savanyú – hanem az ő ígéje, amely megcselekszi, amit állít (Ézs 55,11). Isten falatai nem romlottak – hanem az örök élet kenyerét adják nekünk.

Kedves Testvéreim! Azokat is hívja Isten az Ő nagy és örök vendégségébe, akik semmit sem tudnak venni – és azokat is, akik már mindent összevásároltak. Miért? Mert egyikük sem elégedett azzal, amije van. Hiába áll szakajtószámra a pénzed a világ összes bankjában. Hiába dől a lé. Csak egyre több nyugtalanságot és vágyat okoz. Hiába húzod le az első kortyot. Kell a második, és kell a sokadik is. Hiába kezdtél egy futó kapcsolatot valakivel. Nem lesz elég. Kell majd búfelejtésnek újabb. És újabb. **Csak Isten maga az, aki bármelyikünknek elég.** Én negyven év keresés után jöttem rá erre. Ne tölts el ezzel ennyi időt. Jöjj rá már most arra, hogy **csak Isten maga az, aki neked elég. Ne akarj kevesebbet. Mert minden mást megkapsz, ha beléptél Isten örök vendégségébe.** Mert a Teljesség öröme lesz a tiéd.

Jézus mondja: „Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!” (Jel 22,17). Kedves Testvérem! *Akarod-e az élet vizét ingyen? „Hát már hogyan akarnám. Hát ez még a hülyének is megéri. Ennél egyszerűbb nincs. Odamegyek. Megkapom. Enyém. Kész.”* Tudod, kedves testvérem, azért ez nem ilyen egyszerű... **Van annak egy feltétele, hogy megkapd az élet vizét ingyen.** És ez a feltétel *nagyon fontos* feltétel. **Szomjaznod kell az élet vizére! Szomjazás nélkül ugyanis nem kapod meg.** Tudatában kell lenned annak, hogy *szükséged van* az élet vizére. Tudatában kell lenned annak, hogy *semmi másra nincsen nagyobb szükséged*, semmint az élet vizére. *Akarnod kell* az élet vizét. *Kérned kell.* És akkor – megkapod.

De van itt még egy apró bökkenő... Az élet vizét ingyen adja a mi Urunk. Az ingyenesség azt is jelenti, hogyha valamelyikünk azzal próbálkozna mégis, hogy *megvegye* az élet vizét – akkor nem kaphat belőle. **Úgy gondold, hogy te már megérdemled az élet vizét? Hohó, barátom! Akkor te nem ingyen akarod. Akkor nem kapsz belőle.** Ki akarod érdemelni az élet vizét? Akkor sem kapsz. **Az élet vizét csak alázattal lehet elfogadni – kegyelemként.** Ha nincs meg az alázat – nem lesz meg az ajándék sem.

De még mindig van itt ezzel a fránya ingyenességgel egy apró bökkenő... **Ha valamelyikünk hoz magával valami saját dolgot, amihez jobban ragaszkodik, mint az élet vizéhez, akkor nem kaphat semmit.** A híres igehirdető, Charles Haddon Spurgeon 1858-ban az epsomi lóversenypályán hatezer embernek beszélt erről az ígéről. Az egyik példája egy fekete rabszolgának és az urának a párbeszéde volt. A gazda azt kérdezte a szolgától: „Hogyan van az, hogy a Te hited olyan erős?” A szolga ezt válaszolta: „Ha a gazdám tényleg őszinte választ kér, akkor elmondom. Az én ruháim olyanok, amelyeket szívesen dobok el. És kapok helyettük örök ruhát. A gazdám viszont ragaszkodik a ruháihoz. Legfeljebb varrogatni, vagy foltozni akarja őket. Ezért nem kap helyettük örök ruhát.” **Mennyire ragaszkodunk ahhoz, amink van? Ruhánk, diplománk, terveink, bármi? Mennyire hisszük azt, hogy ez nekünk elég?** Ha azt hisszük, hogy amink van, az elég – akkor nem vagyunk szomjasak az élet vizére. És akkor nem is kapunk belőle.

Az örök ruha nem átmeneti megoldás – hanem örök. Az élet vize nem most oltja el a szomjaidat – hanem örökre. Isten örök szövetséget köt népével – és így veled, személy szerint is. Neked *személy szerint* mondja Isten azt, hogy „Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de *hozzád* való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg” *soha* (Ézs 54,10). Isten *veled* kötött, *örök* szövetségének az alapja a rendíthetetlen szeretet. Az a rendíthetetlen szeretet, amely Isten új szövetségének a törvényét a szívünkbe írja be (Jer 31,33). Az a rendíthetetlen szeretet, amellyel Isten egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen (Jn 3,16).

Félre ne értsetek! Az, hogy szomjaznunk *kell* az élet vizét – az nem azt jelenti, hogy nyomorúság nélkül nincs üdvözülés. Az, hogy *mindennél* fontosabbnak kell tartanunk Jézust, az élet vizét – az nem azt jelenti, hogy Jézus kisajátít minket. Jézus nem „túrja ki” az életünkből a házastársunkat, a családjunkat, vagy a hivatásunkat. Jézus éppenhogy *odavezet* (vagy visszavezet...) minket a házastársunkhoz, a családjunkhoz és a hivatásunkhoz. De most már *úgy*, hogy Jézus kifogyhatatlan szeretetéből töltekezve fel tudjuk tölteni örömmel és békességgel a házastársunkat, a családjunkat, az egész környezetünket. **A házasságunk, a családjunk és a hivatásunk új erőt, új közösséget, új jelentőséget, új értelmet és új távlatot nyer a Jézusban.**

Mert nem csak te hallod meg Jézus szavát, hogy „Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!” Hanem te is egyikévé válsz annak a sok embernek „aki csak hallja, az is mondja: Jöjj!” (Jel 22,17) Te magad is hívni kezdesz másokat az élet vizéhez. Nemcsak szóval, hanem egész életeddel, egész családjoddal, egész hivatásoddal is. Mert aki abból a vízből iszik, amelyet Jézus ad neki, „az örök életre buzgó víz forrásává lesz benne” (Jn 4,14). Mert aki hisz Jézusban, „annak a bensejéből élő víz folyamai ömlenek”. (Jn 7,38). Mert akkor „szilárdan fog állni az ÚR házának hegye valamennyi hegy fölött ... özönlik majd hozzá valamennyi nép.” (Ézs 2,2) „Olyan népek futnak hozzád, amelyek nem ismertek, – Istenednek, az Úrnak dicsőségére”, hogy megdicsőítsen téged (Ézs 55,5). Ámen.